

rezultat svega bio navještaj rata g. 1411. sa strane Žigmundove, premda se stvarno vodio rat od g. 1409. radi Šibenika, ali je dosad imao samo lokalno značenje. Gledišta su bila sasvim suprotna. Žigmund je držao, da Dalmacija pripada njemu kao jedinom ugarsko-hrvatskom kralju, a Mlečani su tvrdili, da su oni kupnjom postali njezini gospodari. Bio je još netko, koji se osjetio teško ugrožen ugovorom od 9. srpnja. Nije teško pogoditi, da to bijaše vojvoda Hrvoje, kome je također Žigmund priznao vlast nad Splitom, Bračom, Hvarom, Korčulom, Omišem i Krajinom između Cetine i Neretve. Budući da se Ladislav odrekao za spomenutu svotu svojeg prava na čitavu Dalmaciju, a Mlečani su pod tim razumijevali čitavo primorje od Zrmanje do Neretve i otoke od Krka do Korčule, to je razumljivo, da je prodaja Dalmacije bila od velike opasnosti po Hrvojevu vlast. Hrvoje je inače bio dotad u dobrim odnošajima s mletačkom republikom, pače od 1393. bijaše i njezinim građaninom. Koristeći se tim prijateljstvom on je nastojao, kako bi spasio svoje posjede. Već u mjesecu kolovoza g. 1409. pošalje Hrvoje svog poslanika k mletačkim providurima u Zadar. Budući da je Hrvoje namjeravao poslati svečano poslanstvo u Veneciju, to se ovaj poslanik imao kod providura propitati, da li bi ga Venecija rado primila. Osim toga sigurno je poslanik imao i drugih naputaka, ali izričito se o tom ništa ne spominje. Posve je vjerojatno Ljubićevo mišljenje, da je poslanik imao i svrhu motriti, kane li Mlečani također njegove zemlje osvojiti. Providuri javiše Mlečanima Hrvojevu namjeru, da k njima pošalje poslanstvo, a oni na to odgovoriše 27. kolovoza, neka Hrvoje slobodno pošalje svoje poslanstvo, koje će im biti vrlo milo. U mjesecu ožujku ili travnju pošalje Hrvoje uistinu svečano poslanstvo u Veneciju na čelu sa splitskim nadbiskupom. Tri stvari je ono imalo izvršiti. Prvo, Hrvoje ponudi mletačkoj republici svoje posredovanje u njezinu sporu sa Žigmundom, čak obeća, da će lično ići na kraljevski dvor u tu svrhu, i to na svoj trošak. Drugo, javi on Mlečanima, kako je kralj Žigmund izmirivši se s njime darovao njemu i njegovim nasljednicima za sva vremena Split i tri otoka Korčulu, Hvar i Brač pa Omiš, Neretvu i cijelu Krajinu; javno se pronose glasovi, da Mlečani hoće posjednuti sve gradove Dalmacije, otoke, utvrde i primorska mjesta; stoga on želi doznati, namjeravaju li oni zaposjednuti te njegove posjede i koje namjere goje prema njemu; ako on za obranu svojeg posjeda bude morao naoružati galije i barke, želi